

РЕШЕНИЕ

№ 6244

гр. София, 10.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 144 СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: СВЕТЛАНА Н. РАЧЕВА ЯНЕВА

при участието на секретаря ПАВЛИНА П. БЕНКОВА
като разгледа докладваното от СВЕТЛАНА Н. РАЧЕВА ЯНЕВА Гражданско дело № 20211110159591 по описа за 2021 година

Производството е образувано по исковата молба на **Т. СК.**, гражданин на Руската федерация, родена на *****, чрез адв. В., АДРЕС, против **„ФИРМА ЕИК: *****, АДРЕС**, представлявано от управителя и прокуриста.

Ищцата твърди, че е имала сключен договор за въздушен превоз за полет с № LB226 с ответната авиокомпания за датата 01.06.2018г. с дестинация от летище Москва, Внуково до летище Бургас. Излага се, че се е явила в деня на полета навреме за всички регистрации, но полетът е бил изпълнен със закъснение от превозвача с повече от три часа.

Твърди се още, че ответната авиокомпания е признала вземането на ищцата за обезщетение за забавен полет, като в разговор от 21.04.2021г. е изразила съгласие за сключване на споразумение, като за всички останали пътници от конкретния полет не е оспорила списъка с правоимщите лица, което ерго включва и самата ищца и за които са постъпили плащания на претенциите им. При липсата на доброволно плащане на претендираното обезщетение и на основание на чл.7, пар. , буква „б“ от Регламент ЕС 261/2004г. се претендира заплащане на обезщетение от авиокомпанията в размер на 400 евро като обезщетение за забавен полет с повече от три часа, ведно със законната лихва за забава от 26.05.2021г. (датата на подаване на

заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК) до окончателното изплащане на вземането, за които суми се излага, че е издадена заповед по чл.410 от ГПК от 23.06.2021г. по ч.гр.дело с № 29624/2021г., оспорена в законния срок. Претендира се установяване на тези вземания, като се ангажират доказателства и се претендират разноски.

От ответника е постъпил отговор, с който оспорва иска. Навежда се, че е недопустим – ненадлежна представителна власт на пълномощника, като се оспорва подписа попредставеното пълномощно. И се оспорва като неоснователен като се излага, че е налице давност, изтекла в полза на ответника – двугодишен период от датата на осъществяване на полета. Отделно се навежда и липсата на валидно сключен договор между страните, както и забавено явяване на гише за регистрация и най-сетне се сочи, че не е налице извънсъдебно признание на претенцията. Ангажират се доказателства и се претендират разноски.

Искът е с правно основание по чл.7, т.1 б.а във вр. с чл.6, ал.1, б.а от Регламент 261/ 2004. на ЕС във вр.с чл.422, ал.1 от ГПК и чл. 79, ал.1 от ЗЗД и чл.86 от ЗЗД.

На база на събраните по делото доказателства и от правна страна съдът намира за установено следното:

Страните нямат спор и това се установява от заповед по чл.410 от ГПК от 23.06.2021г. по ч.гр.дело с № 29624/ 2021г., че в полза на ищцата е била издадена и оспорена заповед по чл.410 от ГПК за исковата сума.

Възражението за липсата на надлежно учредена представителна власт от ищцата и недопустимост на исковата претенция съдът намира за неоснователно. Съгласно дадените в ТР 5/2014г. по ТД 5/2014г. на ОСГТК на ВКС разяснения, в т II от него, право да се оспорва представителната власт между представител и представляван имат само страните по упълномощаването тъй като дали е действителна или не учредената представителна власт е въпрос, който касае само страните по упълномощаването. В конкретния случай е представено пълномощно на л.26, от което се установява, че ищцата С. е упълномощила чрез дружеството ФИРМА ФИРМА вкл. и адв. В., да я представляват в извънсъдебни и съдебни производства по претенция, породена от полет LB226/01.06.2018г., което дава основание на съда да приеме, че е надлежно сезиран.

Страните спорят относно това дали е възникнало правоотношение помежду им за превоз на пътник – ищцата чрез въздушен транспорт от превозвача – ответник на основание закупен билет за това от страна на С.. С определенията си от 07.02.2022г. съдът е разпределил доказателствената тежест по делото като е указал на ищцовата страна, че не сочи доказателства за резервиран полет и закупен билет за този полет – исковия с № LB226 с ответната авиокомпания за датата 01.06.2018г. с дестинация от летище Москва, Внуково до летище Бургас. Ищецът обаче не ангажира въпреки указана от съда тежест доказателства за това, което дава основание на съда да приеме, че искът е недоказан и следва да бъде отхвърлен.

Ответната страна не е сезирала съда с претенции за разноси и такива не следва да ѝ се присъждат.

На основание чл. 415, ал.2 от ГПК при липсата на заявен иск за сумата от **223.84 лева** като лихва за периода от 06.07.2018г. до 30.04.2021г. в едномесечния срок за това по издадената и оспорена заповед от 23.06.2021г. по ч.гр.дело с № 29624/ 2021г. същата следва в тази част да бъде обезсилена.

При гореизложеното и на основание чл.235 от ГПК Софийски районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ на основание чл.422 от ГПК във вр. с чл.7, т.1 б.б от Регламент 261/ 2004г. на ЕС във вр.с 1 вр. с чл.79, ал.1 от ЗЗД и чл.86 от ЗЗД иска на **Т. СК.**, гражданин на Руската федерация, родена на *****, чрез адв. В., АДРЕС спрямо **„ФИРМА ЕИК: *****, гр.София, бул. „Брюксел“ №1**, представлявано от управителя и прокуриста за установяване съществуването на вземане в полза на ищцата за сумата от **400 евро** като обезщетение за забавен полет с № LB226 за датата 01.06.2018г. с дестинация от летище Москва, Внуково до летище Бургас с повече от три часа, ведно със законовата лихва за забава от датата на сезиране на съда – 26.05.2021г. до окончателното плащане, за които суми е издадена заповед по чл.410 от ГПК от 23.06.2021г. по ч.гр.дело с № 29624/ 2021г. по описа на СРС, 144 състав и **ОБЕЗСИЛВА** на основание чл. 415, ал.2 от ГПК заповед от 23.06.2021г. по ч.гр.дело с № 29624/ 2021г. в частта, в която съдът е осъдил **„ФИРМА ЕИК: *****, АДРЕС, общ.Столична, обл.София (столица), представлявано от**

управителя и прокуриста да заплати на Т. СК., гражданин на Руската федерация, родена на *****г. сумата от **223.84 лева** като лихва за периода от 06.07.2018г. до 30.04.2021г.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от съобщението до страните за неговото постановяване, а в частта му на определение в едноседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____